

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 6 czerwca 1946 r.

Nr 23

TREŚĆ:

DEKRETY:

- Poz.:** 149 — z dnia 14 maja 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym 271
150 — z dnia 14 maja 1946 r. o powołaniu pracowników służby zdrowia do walki z epidemiami. 273

ROZPORZĄDZENIA:

- 151 — Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia i Przemysłu z dnia 26 marca 1946 r. o higienie pracy w zakładach przemysłu włókienniczego. 275
152 — Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 4 maja 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego w sprawie organizacji, sposobu pełnienia służby, zakresu i sposobu przeszkolenia Straży Obywatelskiej oraz przepisów dyscyplinarnych 274
153 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6 maja 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty w sprawie bezzwrotnych stypendiów dla studentów szkół wyższych 275

OBWIESZCZENIE

- 154 — Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 maja 1946 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni 277

149

DEKRET

z dnia 14 maja 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekreście z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 302) wprowadza się zmiany następujące:

1) Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. (1). W sprawach o przestępstwa, ścigane przez Komisję Specjalną, orzekają sądy właściwe według obowiązujących przepisów prawa.

(2) W sprawach, w których akt oskarżenia został wniesiony do sądu przez organa Komisji Specjalnej popierać oskarżenie łącznie z zakładaniem środków odwoławczych obok prokuratora może członek Komisji Specjalnej, Biura Wykonawczego lub delegatury, każdorazowo upoważniony do tej czynności przez Przewodniczącego Komisji

Specjalnej lub Przewodniczącego właściwej miejscowo delegatury“.

2) Po art. 10 wprowadza się art. 10¹, 10², 10³ i 10⁴ w brzmieniu:

„Art. 10¹ (1) Komisja Specjalna, nie kierując sprawy na drogę postępowania sądowego, może po przeprowadzeniu dochodzenia nakazać umieszczenie sprawcy w obozie pracy, jeżeli jego działanie pozostaje w związku ze wstrętem do pracy albo stwarza niebezpieczeństwo popełniania nadużyć lub dopuszczania się szkodnictwa gospodarczego.

(2) Skierować do obozu pracy można na czas określony, nie przekraczający lat 2.

(3) Komisja Specjalna może zarządzić przedterminowe zwolnienie osoby osadzonej w obozie pracy. Przedterminowe zwolnienie może nastąpić po odbyciu przez osobę osadzoną co najmniej jednej trzeciej części okresu, oznaczonego w orzeczeniu.

Art. 10² (1) W celu zapobieżenia uchyleniu się podejrzanego od odpowiedzialności w trybie art. 10¹ Komisja Specjal-

na stosuje odpowiednio przepisy rozdziałów I—III księgi IV kodeksu postępowania karnego.

(2) W razie wydania orzeczenia, nakazującego umieszczenie w obozie pracy, Komisja Specjalna może zaliczyć na poczet okresu pozbawienia wolności całkowicie lub częściowo okres tymczasowego aresztowania.

Art. 10³. Komisja Specjalna może orzec przepadek na rzecz Skarbu Państwa stanowiących własność sprawcy przedmiotów, pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, lub narzędzi, które służyły lub były przeznaczone do jego popełnienia.

Art. 10⁴. Postępowanie, dotyczące skierowania sprawcy do obozu pracy, toczy się bez udziału obrońcy.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Mi-

nistrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego i Administracji Publicznej.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajm

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Spychalski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

150

DEKRET

z dnia 14 maja 1946 r.

o powołaniu pracowników służby zdrowia do walki z epidemiami.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. W przypadkach wielkiego natężenia chorób epidemicznych może Minister Zdrowia powoływać do publicznej służby zdrowia do walki z epidemiami lekarzy, farmaceutów, felczerów, pielęgniarki i inne osoby przeszkolone w sanitarnej służbie pomocniczej, jak kontrolerzy sanitarni, dezynfektorzy itp. Powołanie następuje na podstawie zarządzenia Ministra Zdrowia na czas określony, nie dłuższy jednak niż jeden rok.

2. Minister Zdrowia może przekazać prawo powołania władzy administracji ogólnej II instancji z wyjątkiem powołania lekarzy i farmaceutów.

3. Można powoływać do publicznej służby zdrowia do walki z epidemiami również osoby, które nie mają prawa wykonywania zawodu na obszarze Państwa Polskiego, posiadają je jednak w innych państwach na mocy uzyskanych tam dyplomów. Powołanie upoważnia do wykonywania zawodu w zakresie publicznej służby zdrowia do walki z epidemiami.

4. Nie mogą być powoływane osoby, które nie ukończyły 17 lat życia lub przekroczyły 55 rok życia oraz osoby, które nie mogą być powoływane do świadczeń osobistych w myśl art. 4 ust. 1 pkt 1—4 oraz pkt 7 rozporządze-

nia Prezydenta Rzeczypospolitej o świadczeniach osobistych (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 55, poz. 354). Funkcjonariusze państwowi lub pracownicy przedsiębiorstw państwowych mogą być powoływani tylko w porozumieniu z właściwymi ministrami.

5. Powołanie do publicznej służby zdrowia do walki z epidemiami nie rozwiązuje stosunku służbowego lub stosunku pracy istniejącego w czasie powołania. W okresie powołania uposażenie lub wynagrodzenie za pracę z tego stosunku nie należy się.

Art. 2. 1. Powołany otrzymuje uposażenie odpowiadające normom stosowanym w państwowej służbie cywilnej, zwiększone o dodatek epidemiczny w wysokości 30%. Rozporządzenie Ministra Zdrowia wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu określi zasady ustalenia wysokości uposażenia. Uposażenie wypłaca urząd lub instytucja, w której powołany pełni służbę.

2. Powołanemu służy prawo do zwrotu udowodnionych kosztów jednorazowego przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca służbowego i z powrotem.

3. Prawo do uposażenia służy powołanemu przez okres rzeczywistego pełnienia służby na skutek powołania oraz w ciągu 6 tygodni po zwolnieniu.

4. Powołany podlega ubezpieczeniu na wypadek choroby.